

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

SUAT ÖZCAN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2014/12522
Karar Tarihi : 8/11/2017

Başkan : Engin YILDIRIM
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Osman Alifeyyaz PAKSÜT
Muammer TOPAL
M. Emin KUZ
Raportör Yrd. : Hikmet Murat AKKAYA
Başvurucu : Suat ÖZCAN
Vekili : Av. Satılmış Özgür ARDIÇ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, mesleki nedenlerle yürütülen bir soruşturma sırasında başvurucunun dinî görüşünün ve mezhebinin araştırılmasının özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkını; kamu görevlileri hakkındaki şikâyetlerinin eksik ve yetersiz incelemeyle reddedilmesinin adil yargılanma hakkını ihlal ettiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 4/8/2014 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.
7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
9. Başvurucu, Ankara'daki bir devlet okulunda felsefe öğretmeni olarak görev yapmaktadır.

10. Millî Eğitim Bakanlığı tarafından aynı okulda görev yapan ve aralarında başvurucaun da bulunduğu bazı kişiler hakkında okul müdür yardımcısının şikâyeti üzerine soruşturma başlatılmıştır.

11. Bu soruşturma sonrasında gerek başvurucauya gerekse tanık sıfatıyla ifadelerine başvurucaun diğer kişilere mezhepleriyle ilgili sorular sorulduğu ve bu kişilerin rencide edildiği ileri sürülerek soruşturmaya yapan denetçilerin görevini kötüye kullandıkları iddiasıyla 20/9/2013 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulmuştur.

12. 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun uyarınca yapılan ön inceleme neticesinde Millî Eğitim Bakanlığının 6/2/2014 tarihli kararı ile ilgili denetçiler hakkında soruşturma izni verilmemiştir.

13. Başvurucau, 4483 sayılı Kanun uyarınca soruşturma izni verilmemesine dair karara karşı şikâyetçi sıfatıyla 24/2/2014 tarihinde Ankara Bölge İdare Mahkemesine itirazda bulunmuştur.

14. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 1. Kurulunun 21/5/2014 tarihli kararıyla ön inceleme raporu ve eki belgelerde yer alan tespitlerin isnat edilen eylemden dolayı Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlık soruşturması yapılmasını gerektirecek nitelik ve yeterlikte olmadığı gerekçesiyle itiraz reddedilmiştir.

15. Ret kararı 5/7/2014 tarihinde başvurucauya tebliğ edilmiştir.

16. Başvurucau 4/8/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

17. 4483 sayılı Kanun'un 6. maddesi şöyledir:

"Ön inceleme ile görevlendirilen kişi veya kişiler, bakanlık müfettişleri ile kendilerini görevlendiren mercinin bütün yetkilerini haiz olup, bu Kanunda hüküm bulunmayan hususlarda Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa göre işlem yapabilirler; hakkında inceleme yapılan memur veya diğer kamu görevlisinin ifadesini de almak suretiyle yetkileri dahilinde bulunan gerekli bilgi ve belgeleri toplayıp, görüşlerini içeren bir rapor düzenleyerek durumu izin vermeye yetkili mercie sunarlar. Ön inceleme birden çok kişi tarafından yapılmışsa, farklı görüşler raporda gerekçeleriyle ayrı ayrı belirtilir.

Yetkili merci bu rapor üzerine soruşturma izni verilmesine veya verilmemesine karar verir. Bu kararlarda gerekçe gösterilmesi zorunludur."

18. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 134. maddesi şöyledir:

"(1) Kişilerin özel hayatının gizliliğini ihlal eden kimse, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Gizliliğin görüntü veya seslerin kayda alınması suretiyle ihlal edilmesi halinde, verilecek ceza bir kat artırılır.

(2) (Değişik: 2/7/2012-6352/81 md.) Kişilerin özel hayatına ilişkin görüntü veya sesleri hukuka aykırı olarak ifşa eden kimse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. İfşa edilen bu verilerin basın ve yayın yoluyla yayımlanması halinde de aynı cezaya hükmolunur."

19. 5237 sayılı Kanun'un 135. maddesi şöyledir:

"(1) Hukuka aykırı olarak kişisel verileri kaydeden kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir.

(2) Kişisel verinin, kişilerin siyasi, felsefi veya dini görüşlerine, ırki kökenlerine; hukuka aykırı olarak ahlaki eğilimlerine, cinsel yaşamlarına, sağlık durumlarına veya sendikal bağlantılarına ilişkin olması durumunda birinci fıkraya uyarınca verilecek ceza yarı oranında artırılır."

20. 5237 sayılı Kanun'un 136. maddesi şöyledir:

"(1) Kişisel verileri, hukuka aykırı olarak bir başkasına veren, yayan veya ele geçiren kişi, iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

21. 5237 sayılı Kanun'un 137. maddesi şöyledir:

"1) Yukarıdaki maddelerde tanımlanan suçların;

a) Kamu görevlisi tarafından ve görevinin verdiği yetki kötüye kullanılmak suretiyle,

b) Belli bir meslek ve sanatın sağladığı kolaylıktan yararlanmak suretiyle,

İşlenmesi halinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır."

22. 5237 sayılı Kanun'un 257. maddesi şöyledir:

"(1) Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan haller dışında, görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan haller dışında, görevinin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstererek, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(3) (Mülga: 2/7/2012-6352/105 md.)"

V. İNCELEME VE GEREKÇE

23. Mahkemenin 8/11/2017 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Özel Hayata Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

24. Başvurucu;

i. 2012 yılında öğrencileri kendisine karşı kışkırtması nedeniyle okul müdür yardımcısı hakkında şikâyette bulunduğunu, ilgili kişiye disiplin cezası verildiğini, bunun üzerine müdür yardımcısının kendisini, okul müdürünü ve il eğitim denetçisini Millî Eğitim Bakanlığına şikâyet ettiğini, şikâyet üzerine tekrar soruşturma başlatıldığını belirtmiştir.

ii. Millî Eğitim Bakanlığı denetçilerinin soruşturma sırasında hakkında soruşturma yaptıkları kişilerin dinî görüşlerini ve mezhebini araştırdığını, tanıklara bu konuda sorular sorulduğunu, mezhebinin araştırılmasının kendisini üzdüğünü ve rencide olmasına yol açtığını ifade etmiştir.

25. Bakanlık, özel hayata saygı gösterilmesi hakkı kapsamında Anayasa Mahkemesinin benzer konulardaki önceki içtihatlarından bahsetmiş ve başvurunun idari yargıda tam yargı davası açılmadığından bahisle kabul edilemez bulunması gerektiğini belirtmiştir.

2. Değerlendirme

26. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 1879/2013, § 16). Başvurucunun şikâyetlerinin özü, şikâyet ettiği kişiler hakkında soruşturma izni verilmemesi ve hakkındaki soruşturma sırasında kamu görevlilerinin kendisinin mezhebini sorguladığı iddialarına ilişkindir. Başvurucunun ileri sürdüğü şikâyetlerin niteliği dikkate alındığında başvurunun Anayasa'nın 20. ve 36. maddeleri bağlamında incelenmesi gerekmektedir. Buna göre başvuru hakkındaki şikâyetleri adil yargılanma hakkı ile özel hayatın gizliliği ilkesi kapsamında değerlendirilmiştir.

27. İddianın değerlendirilmesine esas alınacak olan Anayasa'nın "Özel hayatın gizliliği" kenar başlıklı 20. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz."

28. Anayasa'nın 20. maddesinde özel hayatın gizliliği hakkı düzenlenmiştir. Özel hayat geniş bir kavram olup bu kavramın kapsayıcı bir tanımının yapılması oldukça zordur (*Ata Türkeri*, B. No: 2013/6057, 16/12/2015, § 30). Özel yaşama saygı hakkı kapsamında korunan hukuksal çıkarılardan biri de bireyin mahremiyet hakkıdır. Ancak mahremiyet hakkı sadece yalnız bırakılma hakkından ibaret olmayıp bu hak bireyin kendisi hakkındaki bilgileri kontrol edebilme hukuksal çıkarımını da kapsamaktadır. Bireyin kendisine ilişkin herhangi bir bilginin kendi rızası olmaksızın açıklanmaması, yayılmaması, bu bilgilere başkaları tarafından ulaşılamaması ve rızası hilafına kullanılamaması, kısacası bu bilgilerin mahrem kalması konusunda menfaati bulunmaktadır. Bu husus, bireyin kendisi hakkındaki bilgilerin geleceğini belirleme hakkına işaret etmektedir (AYM, E.2009/1, K.2011/82, 18/5/2011; E.1986/24, K.1987/8, 31/3/1987; *Işıl Yayıncı*, B. No: 2013/2284, 15/4/2014, § 37).

29. Bunun yanında mahremiyet hakkı; isim, görüntü, itibar, aile bilgisi, cinsel kimlik, sağlık, iletişimin gizliliği gibi birçok değişik duruma uygulanabilmektedir (*Adem Yüksel [GK]*, B. No: 2013/9045, 1/6/2016, § 58). Bu kapsamda kişilerin etnik yahut mezhepsel kökenlerine ilişkin bilgilerin de özel yaşama saygı hakkı içinde mahremiyet hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

30. Anayasa'nın 20. maddesinin amacı esas olarak bireylerin özel hayatlarına karşı devlet tarafından yapılabilecek keyfi müdahalelerin önlenmesidir. Devletin ayrıca özel hayata ve aile hayatına saygı hakkını etkili olarak koruma ve saygı gösterme şeklinde pozitif yükümlülüğü de bulunmaktadır (*X ve Y/Hollanda*, B. No: 8978/80, 26/3/1985, § 23).

31. Başvuru dosyasına konu olaydan önce başvuru tarafından görev yaptığı okulda idari bir soruşturma yürütüldüğünü belirtmek gerekir. Bu ilk soruşturmanın tamamlanmasından sonra soruşturmada usulsüzlük ve ayrımcılık yapıldığı ileri sürülerek idareye şikâyetle bulunulmuştur.

32. Bu kapsamda idare, ileri sürülen ayrımcılık ve usulsüzlük iddiasını araştırmak için bir idari soruşturma daha başlatmıştır. Dolayısıyla başvuru tarafından ifadesinin alınmasına neden olan soruşturma, olayların geçtiği okulda öğretmenler ve idareciler arasında ayrımcılık ve hukuka aykırılık yapıldığı yönündeki bir şikâyet üzerine başlamıştır. Başka bir deyişle soruşturmacılar bahse konu okulda yapıldığı ileri

sürülen ayrımcılık uygulamalarını ve varsa bu uygulamaların temelini soruşturmaktadırlar. Başvurucu; bu soruşturma sırasında dinî inancının ve mezhebinin araştırıldığını, hukuka aykırı bir fiilde bulunulduğunu ileri sürmektedir.

33. Somut olayda başka soruların yanında başvurucuya ve diğer soruşturulanlara mezheplerine ilişkin sorular sorulmuştur. Bu nitelikteki bir soruşturmada olayın aydınlığa kavuşturulması amacıyla ilgililere, mezheplerine ilişkin sorular sorulması makul karşılanabilir bir durumdur. Öte yandan soruşturmacıların kişilerin mezheplerine ilişkin olanlar da dâhil olmak üzere özel hayatlarına dair bilgileri onların temel haklarına müdahale edecek şekilde yaydıkları ve da soruşturmanın amacı dışında kullandıkları iddia edilmemiştir.

34. Ayrıca başvurucu hakkında tesis edilen herhangi bir yaptırım kararı da bulunmamaktadır. Bireysel başvuruya konu şikâyet öncesinde tamamlanan ikinci idari soruşturmanın açılma sebebi ve konusu, somut olarak bir mağduriyetin başvurucu tarafından ortaya konulamaması nazara alındığında başvurunun bu kısmının diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

Engin YILDIRIM ve Osman Alifeyyaz PAKSÜT bu görüşe katılmamışlardır.

B. Adil Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

35. Başvurucu, görevlerini kötüye kullanan kamu görevlileri hakkında soruşturma izni verilmemesinin ve buna ilişkin karara karşı yaptığı itirazın eksik ve yetersiz incelemeyle reddedilmesinin Anayasa'nın 13., 17., 24., 36. ve 49. maddelerinde güvence altına alınan hakların ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

36. Suç işlediğini düşündüğü üçüncü kişilerin cezalandırılmasını talep eden mağdur, suçtan zarar gören şikâyetçi veya katılan sıfatını haiz kişilerin adil yargılanma haklarının ihlal edildiği yönündeki şikâyetleri, Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde (Sözleşme) yer alan temel hak ve özgürlüklerin ortak koruma alanı dışında kalmaktadır (*Adnan Oktar*, B. No: 2012/917, 16/4/2013, §§ 21-25).

37. Sözleşme'nin 6. maddesinde adil yargılanmaya ilişkin hak ve ilkelerin "medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyumsuzlukların" ve bir "suç isnadının" esasının karara bağlanması esnasında geçerli olduğu belirtilerek hakkın kapsamı bu konularla sınırlandırılmıştır. Bahsedilen hâller dışında kalan adil yargılanma hakkının ihlali iddiasına dayanan başvurular, Anayasa ve Sözleşme kapsamı dışında kalacağından bireysel başvuruya konu olamaz. Dolayısıyla bir ceza davasında; haklarında suç isnadı bulunmayan mağdur, suçtan zarar gören, şikâyetçi veya katılan sıfatını haiz kişiler Sözleşme'nin 6. maddesinin koruma alanı dışında kalmaktadır (*Onurhan Solmaz*, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, §§ 23, 24).

38. Somut olayda suç isnadına ilişkin olmayan ve üçüncü kişinin cezalandırılmasına yönelik ihlal iddialarının adil yargılanma hakkının kapsamına girmediği anlaşılmaktadır.

39. Açıklanan nedenlerle Anayasa'nın 36. maddesine dayanan ihlal iddiasının konusunun, Anayasa'da güvence altına alınmış ve Sözleşme kapsamında yer alan temel hak ve özgürlüklerin koruma alanı dışında kaldığı anlaşılmaktadır. Bu nedenle başvurunun bu kısmının diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Anayasa'nın 20. maddesinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA Engin YILDIRIM ve Osman Alifeyyaz PAKSÜT'ün karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

2. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA OYBİRLİĞİYLE,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 8/11/2017 tarihinde karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ

Başvuru Numarası : 2014/12522

Karar Tarihi : 8/11/2017

KARŞIOY GEREKÇESİ

1. Başvurunun konusu, başvurunun yaptığı bir şikâyet sonucunda hakkında disiplin cezası verilen okul müdür yardımcısının, bir nevi misilleme kabilinden, kendisini, okul müdürünü ve il eğitim denetçisini Milli Eğitim Bakanlığına şikâyet ettiği, bu şikâyet üzerine başlatılan soruşturmada kendisinin ve hakkında soruşturma yapılan kişilerin mezhebine ilişkin ifadelerin alınması nedeniyle Anayasal haklarının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Bölüm tarafından başvuru Anayasa'nın 20. maddesindeki özel hayatın gizliliği ilkesi kapsamında incelenmiş ve başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmiştir. Bu bağlamda, başvuruya konu ihlal iddiası açısından, *"Bu nitelikteki bir soruşturmada olayın aydınlığa kavuşturulması amacıyla ilgililere, mezhebi kimliklerine dair sorular sorulması makul karşılanabilir bir durumdur"* şeklinde bir değerlendirme yapılmıştır.

3. Başvuru dosyası kapsamında, başvurunun tam yargı davası açtığı, Ankara 5. İdare Mahkemesinin 29/1/2016 tarihli ve E.2013/1324, K.2016/362 sayılı kararıyla, başvurunun davasının reddedildiği (ve karar günü itibarıyla kesinleştiği) anlaşılmaktadır. İdare Mahkemesi gerekçesinin ilgili kısımları şu şekildedir:

"Mahkememizce ara karar ile davalı idareden söz konusu soruşturma raporu, ifade tutanakları ve diğer eklerinin getirilerek incelenmesi neticesinde; ... şikâyet edilen millî eğitim denetçisi ve ilgili diğer kişiler hakkındaki şikâyet konusu iddiaları incelemek ve soruşturmak üzere davalı idarece denetçi görevlendirildiği, davalı idarenin gerek inceleme ve soruşturma onayları, gerekse denetçi görevlendirme yazıları ve konuya ilişkin tüm yazışmalarında davacının mezhebinin araştırılması gibi bir

görevin denetçilere verilmediği gibi denetçiler tarafından yürütülen inceleme ve soruşturma esnasında da böyle bir araştırmaya gidilmediği, ifadesi alınan kişilere de bu yönde sorular sorulmadığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar, denetçiler tarafından ifadesine başvurulmuş okulda görev yapan öğretmen ve idarecilerin bir kısmının yazılı beyanlarında, içinde davacının da yer aldığı okuldaki diğer öğretmen ve idarecilerin mezhep ve dini inancına yönelik beyanlarda bulunulduğu görülmekte ise de, **bunun soruşturma konusu hususlarla ilgili ifadesine başvurulmuş kişilere ait şahsi beyanlar olduğu ve davalı idare adına inceleme ve soruşturma yürüten denetçilerin ilgililerin beyanlarını ifade tutanağına geçirmekle yükümlü oldukları dikkate alındığında, ifadesine başvurulmuş bir kısım kişilerin beyanlarından hareketle davalı idarenin davacının mezhebini sorguladığı sonucuna ulaşamayacağı açıktır. Bunun dışında, davalı idare tarafından davacının, mezhebinin inceleme ve soruşturulmaya konu edildiği yönündeki iddialarını kanıtlayacak başkaca herhangi bir somut bilgi ve belge bulunmamaktadır.**"

4. Yerel Mahkeme kararında denetçiler tarafından yürütülen inceleme ve soruşturma esnasında davacının mezhebinin araştırılmasına gidilmediğini ve ifadesi alınan kişilere bu yönde sorular sorulmadığını belirtmekle birlikte soruşturulan konular kapsamında ifadesine başvurulmuş kişilerin bir kısmının içinde davacının da yer aldığı okuldaki diğer öğretmen ve idarecilerin mezhep ve dini inancına yönelik beyanlarına soruşturma raporunda yer verilmiştir.

5. Dini alana ait olan kişisel bilgilerin hassas veri niteliği taşıdığını göz önüne alırsak özel hayata saygı hakkının bir bileşeni olan mahremiyet hakkı çerçevesinde başvuruyu incelediğimizde, Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan bu hakka yönelik bir müdahale bulunulduğu anlaşılmaktadır.

6. Aynı şekilde başvurusunun şikâyetlerinin özü itibarıyla bütün insanların haysiyetine aynı düzeyde saygı göstermeye dayanan demokratik, çoğulcu bir toplumun temellerinden biri olan din ve vicdan özgürlüğünün önemli bir parçası olan dini inanç ve kanaatleri açıklamaya zorlanmama hakkıyla ilgili olup, bu alana da bir müdahale gerçekleştirilmiştir. Anayasamızın 24. maddesinde kimsenin, ibadete, dinî inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamayacağı ve dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanıp, suçlanamayacağı güvence altına alınmıştır.

7. AİHM'ye göre bir kişinin din ya da mezhebini açığa vurmama, açıklamama, böylesi bir inanca sahip olup, olmadığını belli edecek davranışlarda bulunmak zorunda kalmama hakkı vardır. Gerek kamu kurum ve görevlilerinin, gerekse üçüncü kişilerin din veya inancı açıklamaya zorlayacak uygulamaları, din ve vicdan özgürlüğüne aykırı olacaktır.

8. Somut olayda, mesleki nedenlerle yürütülen bir soruşturma esnasında başvurusunun mezhebiyle ilgili bilgiler soruşturma raporunda yer almıştır. Soruşturmanın amacı başvurusunun dini görüşlerini ve mezhebini sorgulamak olmasa da, böyle bir bilginin soruşturma raporunda sunulması başvurusunun dini inancının ve mezhebinin dolaylı da olsa ifşası sonucunu doğurmaktadır.

9. Anayasa'nın 13. maddesinde temel hak ve özgürlüklerin özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak kanunla sınırlanabileceği ve bu sınırlamaların Anayasa'nın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı hükme bağlanmıştır.

10. Yapılan müdahalenin kanuni dayanağını 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkındaki Kanun oluşturmaktadır. Bu müdahale eğitim ve öğretim hizmetinin belli bir düzen içerisinde sağlıklı yürütölmesi meşru amacını gerçekleştirmeye yöneliktir. Diğer taraftan söz konusu müdahalenin demokratik toplum düzeninin gerekliliği bakımından hangi baskılayıcı ve acil toplumsal ihtiyacı karşıladığı hususu cevapsız bırakılmıştır.

11. Ölölölük ilkesi bir hakka yönelik sınırlamada başvurulan aracın sınırlama amacını gerçekleştirmeye elverişli olmasını; bu aracın sınırlama amacı açısından gerekli olmasını ve araçla amacın ölölölük bir oran içinde bulunmamasını ifade etmektedir. Burada kısıtlama için kullanılan araçla amaç arasında hak ve özgürlüğü en az sınırlayacak dengeli bir orantı aranmaktadır. Önümüzdeki bireysel başvuruda hakka yapılan müdahalenin aracı (mezheb bilgisinin ifşası) bu müdahalenin amacını gerçekleştirmeye elverişli ve gerekli olmayıp, araçla amaç arasında orantısız bir ilişkiye işaret etmektedir.

12. Mezheb aidiyeti hakkında gıyabında ve rızası hilafına resmi kayıtlara geçen beyanlarda bulunulan başvurucunun bu durumdan kaynaklanan ihlal iddiasının esasının incelenmesi ve Anayasa'nın 13., 20. ve 24. maddelerinin kamu gücü tarafından ihlal edildiğine karar verilmesi gerekirken, açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesi ile başvurunun kabul edilemezliğine hükmedilmesi şeklinde ortaya çıkan sonuca katılmamaktayız.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT